

**การบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นของ
ข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปราม
อาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566**

**Management creates knowledge, understanding, and opinions of
Officials of the Department of Special Investigation to the Royal Decree on
Measures for the Prevention and Suppression of Technology Crimes B.E. 2566**

ลัดดาวัลย์ จำปารัตน์¹, ดร.ฉันทิพย์ จำเดิมแผ่จิจสี²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษา การบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ของข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 2) เพื่อศึกษา การบริหารจัดการสร้างความคิดเห็น ของข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งของข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ กับการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็น ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ปฏิบัติงานในกรมสอบสวนคดีพิเศษ กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ใช้สูตรคำนวณของ ทาโร่ ยามาเน่ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t – test) สถิติ F-Test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) การทดสอบความแตกต่างรายคู่ LSD พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลในภาพรวมที่แตกต่างกัน มีการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 แตกต่างกัน และปัจจัยส่วนบุคคลในภาพรวมที่แตกต่างกัน มีการบริหารจัดการสร้างความคิดเห็นต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่ง มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็น เกี่ยวกับพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, ความรู้, ความเข้าใจ, ความคิดเห็น, พระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Abstract

This research objective: 1) to study the management of building knowledge and understanding of the officials of the Department of Special Investigation; 2566 2) to study management to create opinions of the Department of Special Investigation's officials 2566 and 3) to study the relationship between the positions of officials of the Department of Special Investigation. With the management of creating knowledge, understanding and opinions to the Royal Decree on Measures to Prevent and Suppress Technology Crimes B.E. 2566. The sample population is Officials of the Department of Special Investigation working in the Department of Special Investigation Bangkok, 400 people, using Taro Yamane's calculation formula. The tool used was a questionnaire. Statistics used in data analysis were percentage, mean, and standard deviation. T-test (t-test), F-test, one-way analysis of variance (ANOVA), and LSD difference test found that the overall individual factors differed. There is different management to create knowledge and understanding of the Royal Decree on Prevention and Suppression of Technology Crimes B.E. 2566, and the overall personal factors differ. There was management to generate opinions towards the Royal Decree on Measures for Prevention and Suppression of Technology Crime B.E. 2566 at a significance level of 0.05. It has a relationship with management to create knowledge, understanding, and opinions. Regarding the Royal Decree on Measures to Prevent and Suppress Technology Crime B.E. 2566 at the significance level of 0.01.

Keywords: Management, Knowledge, Understanding, Opinions, Royal Decree on Measures for Prevention and Suppression of Technology Crime B.E. 2566

บทนำ

จากสถานการณ์ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่งผลให้เกิดอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ที่ส่งผลกระทบต่อสร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจ ประชาชนได้รับผลกระทบจำนวนมาก ซึ่งการใช้เทคโนโลยีมีช่องว่างทางกฎหมาย ทำให้การบังคับใช้กฎหมาย การสืบสวนสอบสวน การดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดหรือมีจรรยาบรรณข้อจำกัด ปัจจุบัน ปัญหาอาชญากรรมทางเทคโนโลยี มีมีจรรยาบรรณลดลง ประชาชนให้ออนเงินผ่านการติดต่อทางโทรศัพท์ หรือวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งการสั่งซื้อสินค้าออนไลน์ การหลอกลวงให้หลงเชื่อ โดยเงินจากการถือโกงหรือจากการกระทำผิดจะถูกโอนผ่านบัญชีที่มีผู้รับจ้างเปิดบัญชี หรือ “บัญชีม้า” ซึ่งผู้รับจ้างเปิดบัญชีส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มผู้มีรายได้น้อย กลุ่มเยาวชน และกลุ่มผู้สูงอายุ ปัญหาดังกล่าวขยายตัวอย่างรวดเร็วและก่อให้เกิดความเสียหายในวงกว้าง แม้จะมีบทบัญญัติทางกฎหมายลงโทษผู้รับจ้างเปิดบัญชี ตามประมวลกฎหมายอาญา แต่ยังคงมีบุคคลหรือขบวนการรับจ้างเปิดหรือซื้อขายบัญชีม้าขยายตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง รูปแบบการหลอกลวงให้ออนเงินมีหลากหลายรูปแบบ เช่น การหลอกลวงให้กดหรือคลิกลิงค์ปลอม ซึ่งมีการฝังโปรแกรมรีโมทเข้าควบคุมและดำเนินการโอนเงินจากโทรศัพท์มือถือระยะไกลแบบไม่รู้ตัว การหลอกลวงข้อมูลส่วนตัวเพื่อนำไปเปิดบัญชี อี-แบงก์กิ้ง โดยใช้การยืนยันตัวตนผ่านเบอร์โทรศัพท์หมายเลขอื่น หรือ “ซิมม้า” การหลอกลวงให้รักแล้วให้ออนเงินให้ ซึ่งมีจรรยาบรรณจะไม่ใช้บัญชีธนาคารของตนเอง จึงจำเป็นต้องมีการตรากฎหมายนำมาบังคับใช้ คือ พระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 เพื่อป้องกันและป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายต่อประชาชน และความเสียหายทางด้านเศรษฐกิจหรือการคลัง และความมั่นคงของประเทศ

สำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เนื่องจากกรมสอบสวนคดีพิเศษในฐานะหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายมีอำนาจหน้าที่และบทบาทตามพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 ผู้วิจัยจึงศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นของข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 เพื่อนำผลการศึกษาวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นของข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ของข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ต่อ พระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566
2. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการสร้างความคิดเห็น ของข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งของข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษกับการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็น ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566

สมมติฐานของการวิจัย

1. ข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 แตกต่างกัน

2. ข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการบริหารจัดการสร้างความคิดเห็น ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน

3. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งของข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษา “การบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นของข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566” ผู้วิจัยทำการกำหนดขอบเขตการศึกษา ดังนี้

- ด้านเนื้อหา คือ การศึกษาการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นของข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 และศึกษาความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งกับการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็น ของข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566

- ด้านกลุ่มประชากรตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการสังกัดกรมสอบสวนคดีพิเศษ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่คดีพิเศษ และพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ จำนวน 400 คน

- ด้านพื้นที่ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตพื้นที่ในการศึกษา ได้แก่ กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

- ด้านระยะเวลา การศึกษาครั้งนี้ใช้ระยะเวลาตั้งแต่ 21 พฤษภาคม – 11 กรกฎาคม 2566

การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การบริหารจัดการ คือ กระบวนการที่ร่วมกันระหว่างผู้ปฏิบัติงาน และผู้บริหาร เพื่อทำงานสำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยผู้บริหารมีหน้าที่จะทำให้มีความร่วมมือกันทำงานอย่างเต็มความสามารถและเต็มใจ โดยใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยเครื่องมือที่ใช้ในกระบวนการบริหารจัดการ PDCA คิดค้นโดย Walter Shewart ต่อมา W.Edwards Demming (Deming, 1986) นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการปรับปรุงกระบวนการทำงานของพนักงานในโรงงานให้มีประสิทธิภาพ จึงเป็นที่รู้จักแพร่หลายในชื่อ วงจรเดมมิง (The Deming Cycle) ใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานที่ต่อเนื่อง เพื่อติดตาม พัฒนางาน ให้บรรลุตามเป้าหมาย โดยจะต้อง

ปฏิบัติต่อกันไม่มีที่สิ้นสุด แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย Plan การวางแผน Do การดำเนินการตามแผน Check การตรวจสอบ และ Act การปรับปรุงแก้ไข

2. ความรู้ ความเข้าใจ คือ สิ่งที่เกิดจากการสังสม การศึกษา การค้นคว้า ประสบการณ์ รวมถึงความสามารถในการปฏิบัติ ทักษะด้านความเข้าใจ สารสนเทศ หรือข้อมูลที่ได้รับมาจากประสบการณ์ ทั้งจากการรับฟัง การได้ยิน การคิด การกระทำหรือการปฏิบัติต่อวิชาชีพอของแต่ละสาขา ได้กำหนดความหมายไว้ โดย Benjamin S Bloom (Bloom et al, 1956) กล่าวถึง พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย หรือสติปัญญา (Cognitive Domain) แบ่งความสามารถออกเป็น 6 ระดับ คือ ระดับความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า สรุปได้ว่า ความรู้ เกิดจากประสบการณ์ ที่มีเหตุผล เป็นข้อเท็จจริงที่สามารถนำมาอธิบายหรือนำไปปฏิบัติได้ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า จนสามารถเกิดเป็นความรู้ความเข้าใจที่แท้จริง ต่อมา ลอริน แอนเดอร์สัน และ เดวิด แครทวอลล์ (Lorin Anderson and David Krathwohl, 2000) นำเสนอ Bloom' Revised Taxonomy แบ่งส่วนความคิดเป็น 2 ระดับ คือ การคิดขั้นต่ำ (Lower – Order Thinking) และการคิดขั้นสูง (Higher – Order Thinking) ได้แก่ ระดับความจำ ความเข้าใจ การประยุกต์ เป็นระดับการเรียนรู้ระดับล่างและการคิดขั้นต่ำ สำหรับการประเมินค่า การวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ นั้น เป็นระดับการคิดขั้นสูง หรือการเรียนรู้ระดับสูง และต่อมาได้ปรับชั้นการเรียนรู้ของ Bloom ใหม่ โดยพิจารณาลักษณะความรู้ (Knowledge Dimension) แบ่งได้ 4 แบบ คือ ความรู้ความเป็นจริง (Factual Knowledge) คือ รู้สิ่งที่เป็นจริง ความรู้ในเชิงมโนทัศน์ (Conceptual Knowledge) คือ ความรู้ที่มีความซับซ้อน ความรู้ในเชิงวิธีการ (Procedural Knowledge) คือ ความรู้ที่เป็นเทคนิค ทักษะ วิธีการ และความรู้เชิงอภิปราย (Metacognitive Knowledge) คือ ความรู้เกี่ยวกับปัญหาเพื่อจะทำความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผน และแก้ปัญหา ไปจนถึงการประเมิน

3. ความคิดเห็น คือ ทศนคติ การแสดงออกทางด้านความเชื่อ การตัดสินใจ เจตคติ ความรู้สึก ความนึกคิด และวิจารณ์ญาณ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูด การเขียน และอีกมาก อาศัยประสบการณ์ ความรู้ สภาพแวดล้อมแต่ละบุคคล มาเป็นส่วนในการพิจารณาหรือข้อวินิจฉัยที่แสดงออกตามสิ่งที่รู้ โดย ชาลี ฮาย์เคนริส (Chales A. Heidenrich, 1970) แบ่งความคิดเห็นออก 3 ระดับ คือ ทศนคติ หรือความเชื่อ แต่ละบุคคลก่อน (Forms) จากความรู้สึก การตัดสินใจ หรือความเชื่อมั่น รวมถึงความคาดหวัง (Expectation) และการแสดงออกเป็นถ้อยคำจากทศนคติ (Attitude)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จรัสลักษณ์ หมัดน้อย, อมิตา หมัดสำ และ โกมลมณี เกตตะพันธ์ (2564) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยการรับรู้ แรงจูงใจที่ส่งผลต่อผลสัมพัทธ์ทางการเรียนออนไลน์ของผู้เรียนในจังหวัดสงขลา วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยการรับรู้ แรงจูงใจ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ของผู้เรียนในจังหวัดสงขลา โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เรียนออนไลน์ที่อาศัยในจังหวัดสงขลา พบว่า การรับรู้ ประกอบด้วย ความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน และเจตคติมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ของนักเรียนในจังหวัดสงขลา

และแรงจูงใจ ประกอบด้วย แรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ของนักเรียนในจังหวัดสงขลา

กมลชนก วงศ์สวัสดิ์ และ วัลลภ รัฐฉัตรานนท์ (2562) ศึกษาเรื่อง ความรู้ ความเข้าใจ ต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่ วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนบุคคลกับความรู้ ความเข้าใจ ต่อพระราชบัญญัติดังกล่าว และความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความเข้าใจ ต่อพระราชบัญญัติดังกล่าว กับช่องทางการรับข่าวสาร โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานรัฐวิสาหกิจของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ได้รับการบรรจุและปฏิบัติงานอยู่ที่สำนักงานใหญ่ พบว่า พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค มีความรู้ ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติดังกล่าวอยู่ที่ระดับปานกลาง ส่วนผลการทดสอบสมมติฐาน ตัวแปรทางด้านเงินเดือน ระดับตำแหน่ง อายุ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีผลต่อความรู้ ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติดังกล่าว สำหรับตัวแปรด้านช่องทางการรับข่าวสาร ระดับการศึกษา และเพศ ไม่มีผลต่อความรู้ ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติดังกล่าว

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม ซึ่งทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน คือ 1,196 คน ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างสูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ระดับความคลาดเคลื่อน + - ร้อยละ 5 จากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการศึกษา จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 399 คน เพื่อป้องกันความผิดพลาดจากการเก็บกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมด 400 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม ซึ่งสร้างขึ้นมาจากการศึกษาทฤษฎี แนวคิดต่างๆ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 และดำเนินการโดยการแจกแบบสอบถามแบบตัวต่อตัวจำนวน 400 ชุด ได้รับการตอบกลับ 400 ชุด สำหรับเนื้อหาของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการสร้างความคิดเห็น ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statics) โดยปัจจัยส่วนบุคคล ใช้สถิติค่าร้อยละ (Percentage) และความถี่ (Frequency) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็น ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ. 2566 ใช้สถิติค่าร้อยละ ความถี่ และค่าเฉลี่ย (Mean)

2. สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการความรู้ ความเข้าใจ ของข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ต่อ พระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 และเพื่อศึกษาการบริหารจัดการความคิดเห็น ของข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 โดยใช้สถิติ T-Test สถิติ F-Test การทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD (Fisher's Least – Significant Different) วิเคราะห์ข้อมูล ส่วนการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งของข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ มีความสัมพันธ์กับความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 ใช้สถิติการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน พบว่า เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 57.25 รองลงมาคือ เพศหญิง จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.75 อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุ 37 – 48 ปี จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75 รองลงมา อายุ 49 – 60 ปี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.25 และอายุ 25 – 36 ปี จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 ตามลำดับ โดยไม่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี สถานภาพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 54.25 รองลงมา สถานภาพสมรส จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 และสถานภาพหม้าย/หย่า/ร้าง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.25 ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาโท จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 57.25 รองลงมา ปริญญาตรี จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.50 และปริญญาเอก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75 ตำแหน่ง กลุ่มตัวอย่างมีตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ และเจ้าหน้าที่คดีพิเศษ จำนวนเท่ากันคือ 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ระดับตำแหน่ง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับชำนาญการ จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 รองลงมา ชำนาญการพิเศษ จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ปฏิบัติการ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 และระดับอำนวยการ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 ประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปี จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.25 รองลงมา ช่วง 11 – 15 ปี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 และช่วง 5 – 10 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 65,000 บาท จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมา รายได้เฉลี่ย 55,001 – 65,000 บาท จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25 รายได้เฉลี่ย 25,001 – 35,000 บาท จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 รายได้เฉลี่ย 45,001 – 55,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 รายได้เฉลี่ย 15,000 – 25,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.75 และรายได้เฉลี่ย 35,001 – 45,000 บาท จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75

2. ระดับการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ของข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 0.85 และเมื่อพิจารณารายด้าน กลุ่มตัวอย่างมีการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ด้านความหมาย อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 0.91 รองลงมา คือ ด้านรูปแบบ มีค่าเฉลี่ย 0.87 ด้านหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ย 0.82 และด้านอำนาจหน้าที่ของข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ มีค่าเฉลี่ย 0.79 ตามลำดับ

3. ระดับการบริหารจัดการสร้างความคิดเห็น ของข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.58 และเมื่อพิจารณารายด้าน กลุ่มตัวอย่างมีการบริหารจัดการสร้างความคิดเห็น ด้านความเหมาะสม ความจำเป็น อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.66 รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ย 4.67 และด้านรูปแบบการช่วยเหลือ มีค่าเฉลี่ย 4.41 ตามลำดับ

4. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่ง กับการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ความคิดเห็นของข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 พบว่า มีค่าสหสัมพันธ์ 0.268*** คือระดับความสัมพันธ์ในระดับน้อย โดยมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5. สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านสถานภาพ ด้านระดับการศึกษา ด้านตำแหน่ง ด้านระดับตำแหน่ง ด้านประสบการณ์การทำงาน และด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 แตกต่างกัน โดยสรุปผลการวิจัย พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านสถานภาพ ด้านระดับการศึกษา ด้านตำแหน่ง ด้านระดับตำแหน่ง ด้านประสบการณ์การทำงาน และด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีการบริหารจัดการสร้างความคิดเห็น ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 แตกต่างกัน โดยสรุปผลการวิจัย พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่ง ของข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 ในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านสถานภาพ ด้านระดับการศึกษา ด้านตำแหน่ง ด้านระดับตำแหน่ง ด้านประสบการณ์การทำงาน และด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐาน โดยด้านเพศสอดคล้องกับงานวิจัยของ พันธุ์รัช ศรีทิพพันธุ์ (2561) เรื่อง อิทธิพลความแตกต่างระหว่างเพศและบุคลิกภาพที่มีต่อเสียดิจิทัลที่เร้าอารมณ์ด้านการมีอิทธิพลในผู้ใหญ่ตอนต้น : การศึกษาเชิงพฤติกรรม พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีการรับรู้อารมณ์แตกต่างกัน อาจมาจากการประมวลผลทางอารมณ์ ระดับปฐมภูมิ และทุติยภูมิ แตกต่างกัน ด้านอายุ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ (2563) เรื่อง กรณีสึกษาความแตกต่างของลักษณะส่วนบุคคล และอิทธิพลของการรับรู้ความเสี่ยงเกี่ยวกับการลงทุน และพฤติกรรมความเสี่ยงในการลงทุน ที่มีต่อการวางแผน การลงทุน กองทุน Super Savings Fund (SSF) ของกลุ่มพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านอายุ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการวางแผนการลงทุน กองทุน Super Savings Fund (SSF) ที่แตกต่างกัน ด้านสถานภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของอติยา บัวศรี (2558) เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจและความภักดีของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี พบว่า สถานภาพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจที่นักท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรีแตกต่างกัน ด้านการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะนันท์ บุญชะโยไทย (2556) เรื่อง การรับรู้และทัศนคติ ของผู้บริโภคต่อสื่อกิจกรรมการพัฒนาย่างยั่งยืน ของบริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) พบว่า การศึกษาที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ต่อสื่อกิจกรรมการพัฒนาย่างยั่งยืนของบริษัท แตกต่างกัน ด้านตำแหน่ง และด้านระดับตำแหน่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของภาวดี เทพคาย (2564) เรื่อง การศึกษาระดับการรับรู้และความเข้าใจของบุคลากรสายสนับสนุน สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ต่อนโยบายความเป็นเลิศ ด้านการปฏิบัติงาน และพฤติกรรมที่สอดคล้องกับนโยบายความเป็นเลิศด้านการปฏิบัติงาน พบว่า บุคลากรสายสนับสนุนที่มีประเภทบุคลากร แตกต่างกัน มีระดับความเข้าใจนโยบายแตกต่างกัน ด้านประสบการณ์การทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาวดี อุกฤษ (2564) เรื่อง ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตามประมวลรัษฎากร ของนักบัญชีในอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงาน มีความแตกต่างกัน จะส่งผลให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตามประมวลรัษฎากร แตกต่างกัน ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีนประภา พันธุ์ไชย (2556) เรื่อง ทัศนคติการใช้บริการธนาคารทางอินเทอร์เน็ต ของลูกค้าธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่า รายได้ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ แตกต่างกัน

2. ปัจจัยส่วนบุคคลของข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านสถานภาพ ด้านระดับการศึกษา ด้านตำแหน่ง ด้านระดับตำแหน่ง ด้านประสบการณ์การทำงาน และด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีการบริหารจัดการสร้างความคิดเห็น ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกัน

และปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐาน โดยด้านเพศ ด้านอายุ ด้านสถานภาพ ด้านระดับการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณิศา คงกะทรัพย์ (2556) เรื่อง การรับรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อความพึงพอใจต่อสังคมของโรงไฟฟ้าพระนครใต้ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่อยู่ในชุมชน ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการดำเนินงานกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงไฟฟ้าพระนครใต้แตกต่างกัน ด้านระดับตำแหน่ง ที่แตกต่างกัน มีการบริหารจัดการสร้างความคิดเห็น แตกต่าง สอดคล้องกับแนวคิดของจุมพล รอดคำดี (อ้างใน LI HONGLIN, 2560) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลนั้น มีกระบวนการเปลี่ยนแปลงอยู่ 2 ระดับ คือ การเปลี่ยนแปลงทางการความคิด และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ด้านประสิทธิภาพการทำงาน ที่แตกต่างกัน มีการบริหารจัดการสร้างความคิดเห็น แตกต่าง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนภูมิ อติเวทิน (2561) เรื่อง ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตรของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการที่มีประสิทธิภาพในการทำงานแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพในภาพรวม แตกต่าง ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีการบริหารจัดการสร้างความคิดเห็น แตกต่าง ผู้วิจัย เห็นว่าการทำงานในระบบราชการ การมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่สูงขึ้น มีความสัมพันธ์กับการระดับตำแหน่ง และประสิทธิภาพในการทำงาน มีการส่งเสริมความสามารถ ความชำนาญในงานจนนำไปสู่การอภิปรายผลผ่านการแสดงความคิดเห็นหรือการให้ข้อเสนอแนะได้ดีกว่าผู้ที่มิรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า ซึ่งจะมีประสิทธิภาพการทำงานน้อยกว่า

3. ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านตำแหน่ง ของข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็น ต่อพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 ทางบวก ในระดับน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของมาริสสา อินทรเกิด (2559) เรื่อง การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร และการรับรู้การสนับสนุนจากหัวหน้างานที่ส่งผลต่อผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง พบว่า การรับรู้การสนับสนุนจากหัวหน้างาน กับลักษณะการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์ทางบวก

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

1. ประเภทของความรู้ ความรู้สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1.1 ความรู้ฝังลึกในตัวตน (TK : Tacit Knowledge) เป็นความรู้แบบนามธรรม มาจากการปฏิบัติ เป็นความรู้ที่ฝังลึกมีรากฐานจากการลงมือทำ ปฏิบัติ อุดมคติ กระบวนการ และเกิดจากการศึกษา ความเชื่อ เจตคติ ประสิทธิภาพส่วนบุคคล ผู้ที่มีความรู้ประเภทนี้จะสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นลักษณะอักษร

1.2 ความรู้ชัดแจ้ง (EK : Explicit Knowledge) เป็นความรู้แบบรูปธรรม สามารถเข้าถึงข้อมูลความรู้ได้ง่าย เนื่องจากถูกถ่ายทอดออกมา มีรูปแบบต่างๆ เป็นลายลักษณ์อักษร เช่น หนังสือ เอกสาร มีการรวบรวม จัดระบบ รวมทั้ง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น เว็บไซต์ อินเทอร์เน็ต

2. การจัดการความรู้ ความเข้าใจ SECI Model คือ การหลอมรวมความรู้ฝังลึกกับความรู้ชัดแจ้ง ยกกระดับให้สูงขึ้น มีกระบวนการ 4 ขั้นตอน คือ

2.1 Socialization การแลกเปลี่ยนเรียนรู้

2.2 Externalization การสกัดความรู้เป็นความรู้แจ้ง

2.3 Combination การรวบรวมหรือผนวกความรู้

2.4 Internalization ขึ้นประยุกต์ใช้ปฏิบัติความรู้ที่ชัดแจ้ง

3. การพัฒนาหรือการสร้างองค์ความรู้ใหม่จากงานวิจัย คือ การผลิตสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยจัดทำภาพอินโฟกราฟฟิก เพื่อให้ความรู้ และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 และเผยแพร่ผ่านช่องทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อสร้างการรับรู้แก่ข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ควรมีการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นต่อพระราชกำหนด มาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 แก่ข้าราชการกรมสอบสวน คดีพิเศษ เพื่อให้ทราบและเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายอย่างรวดเร็ว และทั่วถึง เพื่อนำมาเป็นแนวทางใน การปฏิบัติงาน และนำปรับใช้กรณีที่เกิดปัญหา

2. การพัฒนากฎหมายในห้วงต่อไป อาจพิจารณาการปรับเพิ่มอัตราโทษในการ ลงโทษผู้กระทำความผิดให้มีอัตราโทษที่สูงขึ้นทั้งจำคุกและปรับ เพื่อเป็นการป้องปรามหรือให้เกิดความ เกรงกลัวในการกระทำความผิด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นต่อพระราชกำหนด มาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 แก่ข้าราชการกรมสอบสวน คดีพิเศษที่ทำงานอยู่ในหน่วยพื้นที่ภาคต่างๆ เพื่อให้ถึงความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นของ ข้าราชการในหน่วยพื้นที่ภาคต่างๆ

2. ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อให้ข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายในด้านต่างๆ ว่าควรเพิ่มรายละเอียดใน การศึกษาวิจัยด้านใดบ้าง เพื่อพัฒนาสิ่งที่กฎหมายให้มีการบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. ควรศึกษาการบริหารจัดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นต่อพระราชกำหนด มาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.2566 ในหน่วยงานบังคับใช้ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยใช้แบบสอบถามเดียวกัน เพื่อนำข้อมูลมาเปรียบเทียบ และหาแนวทาง การเพิ่มประสิทธิภาพ การสร้างการรับรู้ต่อไป

บรรณานุกรม

- กมลชนก วงศ์สวัสดิ์ และ วัลลภ รัฐนิตรานนท์. (2562). ความรู้ ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่. วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์ คณะสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จूरีลักษณ์ หมีคน้อย, อมิตา หมีคน้อย และ โกมลณณิ เกตตะพันธ์. (2564). ปัจจัยการรับรู้ แรงจูงใจที่ส่งผลต่อผลสัมพัทธ์ทางการเรียนออนไลน์ของผู้เรียนในจังหวัดสงขลา. คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา.
- ปิยะนันท์ บุญชะโยไทย. (2556). การรับรู้ และทัศนคติ ของผู้บริโภคต่อสื่อกิจกรรมการพัฒนาย่างยั่งยืนของบริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน). การค้นคว้าอิสระ. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ธนภูมิ อติเวทิน. (2560). ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติเกี่ยวกับตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พันธุ์รัช ศรีทิพันธ์. (2561). อิทธิพลความแตกต่างระหว่างเพศและบุคลิกภาพที่มีต่อเสียงดิจิทัลที่เร้าอารมณ์ด้านการมีอิทธิพลในผู้ใหญ่ตอนต้น : การศึกษาเชิงพฤติกรรมและคลื่นไฟฟ้าสมองสัมพันธ์กับเหตุการณ์. คุยฎีนิพนธ์ วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและการปัญญา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรรณิสรา คงกะทรัพย์. (2556). การรับรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อความพึงพอใจต่อสังคมของโรงไฟฟ้าพระนครใต้ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย. การค้นคว้าอิสระ คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- มาริสรา อินทรเกิด. (2559). การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรและการรับรู้การสนับสนุนจากหัวหน้างานที่ส่งผลต่อผลการปฏิบัติงานของพนักงานสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง. การค้นคว้าอิสระ คณะวิทยาการจัดการ. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภารดี เทพคายน. (2564). การศึกษาระดับการรับรู้และความเข้าใจของบุคลากรสายสนับสนุนสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ตอน โยบายความเป็นเลิศด้านการปฏิบัติงานและพฤติกรรมที่สอดคล้องกับนโยบายความเป็นเลิศด้านการปฏิบัติงาน. การค้นคว้าอิสระ. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- สุภาวิตา อุกฤษ. (2564). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตามประมวลรัษฎากร ของนักบัญชีในอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. การค้นคว้าอิสระบัณฑิตมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

- สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ. (2563). กรณีศึกษาความแตกต่างของลักษณะส่วนบุคคล และอิทธิพลของการรับรู้ความเสี่ยงเกี่ยวกับการลงทุน และพฤติกรรมความเสี่ยง ในการลงทุน ที่มีต่อการวางแผนการลงทุน กองทุน Super Savings Fund (SSF) ของกลุ่มพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารบัณฑิตศึกษา ปีที่ 14, ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม 2563), หน้า 180 – 193. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- อติทยา บัวศรี. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจและความภักดีของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Anderson and Krathwohl (2001). A Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing: A Revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objectives. Allyn & Bacon, Boston, M.A.
- Bloom, B.S. (1975). Taxonomy of Education. New York: David McKay Company Inc.
- Chales A. Heidenrich. (1970) . Personality and Social Adjustment. New York: Heidenreich House.
- Derming, W.E. (1986). Out of Crisis. Boston: The Massachusetts Institute of Technology Center for Advance Engineering Study.
- Li Honglin. (2017). Attitudes, Satisfaction, and Expectations of Chinese Thais in Bangkok. On the ethics of presenting news in the Thai mass media. Independent research Master of Communication Arts, Bangkok University.
- Yamane, T. (1973). Statistics: An introductory analysis (3rd ed). New York: Harper and Ro